



Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CLXVI. Revocatio, & annullatio duarum Epistolarum Pastoralium bo. me.
Francisci Episcopi Pekinen. datarum die 6. Julii, & 23. Decembris 1733.
circa Ritus sinenses editarum reservata insuper S. S., & ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

cessis utendo vos per vos, vel Procuratores vestros præstiteritis forsan hæcenus, vel vos in posterum præstare contigerit Juramentum; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis dictis Ecclesiis, Monasteriis, Ordinibus, & Hospitalibus, illorumque Præsulibus, seu Administrato-ribus, & Superioribus, ac Magistris, Præceptoribus, Prioribus, Militibus, etiam Antianis, Capitulis, Conventibus, Civitatibus, & Locis, aliisque prædictis, ac illorum Communitatibus, & Universitatibus, aliisque personis, etiam particularibus, necnon Archiepiscopis, Episcopis, & aliis Ordinariis, etiam eisdem Cardinalibus, ac dictæ Curæ Officialibus, illorumque Collegiis, ac etiam Decimarum, Pedagiorum, Gabellarum, & onerum Exactoribus, & Appaltatoribus, & aliorum onerum redemptoribus sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac etiam Nos, & Sedem prædictam, etiam Con- cistorialiter, ac de eorumdem Cardinalium con- silio, etiam per modum Statuti, & Constitu- tionis perpetuorum, ac motu, & scientia fini- libus, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, vel ad Imperatoris, Regum, Reginarum, Du- cum, Marchionum, & aliorum Principum in- stantiam, seu illorum contemplatione in gene- re, vel in specie, ac alias quomodolibet etiam iteratis vicibus concessis, etiam in eis, ac Sta- tutis, & stabilimentis prædictis caveatur expre- se, vel tacite, quod Urbis nisi originariis Ci- vibus Romanis, ac Civium eorumdem filiis con- ferantur, quodque nonnullarum Ecclesiarum Be- neficia, nisi per personas Illustres, vel Nobiles, ac etiam originarios Cives, aut alias certo mo- do in illis expresso qualificados obtineri non pos- sint, & nulli in Civibus Urbis, ac Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum hujusmodi admitti, seu illorum Privilegiis uti possint, nisi prius in dictis Civitatibus, Oppidis, Ter- ris, & Locis per certum tempus habitaverint, seu etiam in illis bona etiam stabilia forsan ad certum valorem ascendente possederint, quod- que Præceptoris, & alia Beneficia quæcumque dicti Hospitalis tam ex ejus Institutione, quam ex stabilimentorum prædictorum dispositione Pensionibus Clericis secularibus, & aliis perso- nis, etiam Apostolica autoritate reservandis gra- vari non possint, quodque stabilimentis, & Pri- vilegiis prædictis, etiam vigore implicitæ deroga- tionis latissime extendendæ, etiam per quascum- que Literas Apostolicas, & qualvis etiam deroga- toriarum derogatorias, efficaciores, & insolitas clausulas derogari non possint, nec derogatum cen- seatur, nisi derogatio hujusmodi de consilio Car- dinalium eorumdem fiat, & tum demum Magistri, & Conventus prædictorum ad id accedat assensus, sintque Litteræ derogationis hujusmodi etiam per dictum Magistrum subscriptæ, ac illi, & præfato Conventui per diversas in forma Brevis, aut alias Literas diversis temporibus cum certis in- tervallis presentatas intimatæ, & non alias, nec alio modo, & semper in omnibus, quæ sic fient etiam de simili consilio derogationibus sit appo- sita clausula, quod illarum effectum sortiantur de consensu Magistri, & Conventus prædictorum, & non alias, nec alio modo; Quodque ipsi Exactores, & Appaltatores Decimas, Pedagia, & onera hujusmodi, etiam ab exemptis exigere, & illos ad solutionem, seu contributionem co- gere, & compellere possint, seu debeant. Quibus omnibus illorum omnium tenores, ac de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permanens, hac vice dumtaxat in genere, & in specie, ad effectum præsentium sufficienter, & expresse de-

rogamus, ac derogatum esse decernimus; Quod- que vos primam non feceritis in Ecclesiis, hu- jusmodi personalem residentiam consuetam, ce- terisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Volumus autem, quod antequam gra- tia creationis in nostros, & Sedis Apostolicæ Notarios vobis, ut supra, facta perfrui valeatis, in manibus alicujus personæ in Dignitate Eccle- siastica constitutæ professionem Fidei, juxta Arti- culos pridem a Sede prædicta propositos expresse emittere, & solum fidelitatis Juramentum præ- stare omnino teneamini.

§. 12. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici sub- scriptis, & Sigillo personæ in Dignitate Eccle- siastica constitutæ munitis eadem prorsus fides ubique adhibeatur in Judicio, & extra, quæ ad- haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Ceterum volumus pariter, atque decer- nimus, ut illis ex vobis, quibus similes testandi de bonis, ac pensiones transferendi facultates a Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, quorum respectu etiam Familiæ continuè com- mensales erant, concessæ fuerint præsentis Literæ quoad facultates testandi de bonis, & transferendi Pensiones hujusmodi minime suffragentur.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Major- em sub Annulo Piscatoris die XXVI. Augusti MDCCXXXV., Pontificatus nostri Anno VI.

Revocatio, & annullatio duarum Epistolarum Pastoralium bo. me. Francisci Episcopi Pekin- en. datarum die 6. Julii, & 23. Decembris 1733. circa Ritus Sinenfes editarum, reservata insuper S. S. & Sedi Apostolicæ facultate aper- iendi fidelibus illarum partium mentem suam super rebus hujusmodi materiam respicien- tibus.

C L E M E N S P P . X I I .

Ad perpetuam rei memoriam.

A Postolicæ sollicitudinis nobis divinitus com- missæ ratio nos admonet, ut ea, quæ Chri- stianæ Religionis, Catholicæque fidei propaga- tioni, ac incrementis quacumque ratione ob- sistere posse dignoscuntur, quantum nobis ex alto conceditur, recidere, ac e medio tollere studeamus.

§. 1. Cum itaque, sicut ad Apostolatus nostri notitiam pervenit, occasione binarum Epistolarum, quas Pastorales vocant, bo. me. Francisci dum viveret, Episcopi Pekinen. nuper defuncti die 6. Julii, & 23. Decembris anni 1733. circa Ritus Sinenfes editarum graves in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortæ fuerint disensiones, quæ uberes fructus, quos sancta mater Ecclesia ex assiduo operariorum in illam agri Dominici partem missorum labore præstolatur, impedire, aut morari possent.

§. 2. Nos, ut pristina inter eosdem Missiona- rios pax, & animorum concordia, sublati quibuscumque dissidiis, restituatur, de opportuno in præ- missis remedio providere volentes, ac Epistolarum prædictarum tenores, & alia quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & ex- pressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & exacte specificatis ha- bentes, de nonnullorum venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, qui jussu nostro Epistolas ipsas sedulo, ac diligenter examina- runt, consilio, ac etiam motu proprio, & ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, binas memo- rati Francisci Episcopi Pekinen. Epistolas Pasto- rales præfatas, ac pœnas, & alia quæcumque in

Professio fi- dei ab eis emittenda.

Transumptis horum Lite- rarum danda fides.

Dat. die 26. Augusti 1735. An. VI.

CLXVI.

Proœmium.

Ex publica- tione præd. Pastoralium discordie inter Missiona- rios exortæ sunt.

Eas revocat Clemens.

eis

eis contenta cum omnibus, & singulis inde fecutis, & forsan quodcumque fecuturis, pœnitus, & omnino nulla, invalida, & irrita, nulliusque prorsus roboris, & momenti esse, & perpetuo fore tenore presentium declaramus; Et nihilominus ad maiorem cautelam, & quatenus opus sit, illa omnia, & singula motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus harum serie itidem perpetuo revocamus, cassamus, irritamus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu pœnitus, & omnino vacuas, ac pro revocatis, cassis, irritis, nullis, invalidis, & abolitibus, viribusque, & effectu pœnitus, & omnino vacuis semper haberi volumus: Nobis insuper, & Apostolicæ Sedi reservantes facultatem Christifidelibus in eodem Regno degentibus aperiendi nostram, & dictæ Sedis mentem post maturam itidem habitam deliberationem super rebus, quæ huiusmodi materiam respiciunt.

Invalidationis firmitas.

§. 3. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existeret, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, & ab omnibus, & singulis, ad quos quomodolibet spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, præsertim vero Archiepiscopis, Episcopis, Vicariis, Provincialibus, & Missionariis Apostolicis tam Sæcularibus, quam cuiusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis etiam Jesu Regularibus in supradicto Sinarum Regno nunc, & pro tempore existentibus inviolabiliter, & inconcussè observari, sique & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Sedis præfate Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & sancturos, sublati eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque.

Huius declarationis transumptis danda fides.

§. 4. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. die 26. Septem. 1735. An. VI.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 26. Septembris 1735. Pont. nostri Anno VI.

CLXVII.

Confirmatio Decreti Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo statuitur, Presbyteros Congregationis S. Hippolyti in partibus Indiarum non posse habere in Religione aliquam Prælaturam.

C L E M E N S P P . X I I .

Ad futuram rei memoriam.

Ex præscripto Regulæ unus tantum Sacerdos esse debet.

§. 1. **N**uper pro parte dilectorum Filiorum Fratrum Diffinitorii Generalis Congregationis Charitatis sub Titulo S. Hippolyti Martyris in Civitate Mexican., aliisque Partibus Indiarum Occidentalium a se. re. Innocentio Papa XII. Prædecessore nostro in Religionem erectæ Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum exposito, quod cum per Consti-

tutiones dictæ Congregationis Fratrum Auctoritate Apostolica confirmatas caveretur illius Fratres esse debere Laicos, utpote deputatos assistentiæ Agrotorum in Hospitalibus degentium, & in unaquaque domo unum tantum ad Presbyteratum promoveri posse, sed deinde compertum fuisset unum dumtaxat Presbyterum Spiritualibus necessitatibus Hospitalium, & Agrotorum huiusmodi non sufficere, die 30. Septembris 1729. præfata Congregatio Cardinalium referente dilecto Filio nostro Ludovico ejusdem S. R. E. Cardinale Belluga, & Moncada nuncupato indulserat, ut duo in singulis Hospitalibus prædictis esse possent Presbyteri, & in domibus matricibus tres, sub diversis tamen conditionibus nimirum, quod nullus promoveretur ad Sacros Ordines, nisi saltem sex annos Professionis in Religione juxta dictas Constitutiones habuisset, & ad effectum se promovendi ad Presbyteratum directæ, vel indirectæ uti valeret intercessionem, seu mediationem alterius Personæ pro licentia a Superiore, vel Diffinitorio Generali dictæ Congregationis obtinenda, sed proponendus esset eidem Superiori Generali a Superiore, & Capitulo Conventualibus domus, cui de Presbytero providendum veniret, ipsique Superior, & Capitulum Conventuales Superiori, & Diffinitorio Generali indicare deberent Personas, quas huiusmodi gradum promereri crederent, & si quispiam aliter ad Presbyteratum promotus fuisset, suspensionem a Divinis ipso facto incurreret, a qua non nisi per Summum Pontificem pro tempore existentem absolvi posset, quodque in singulis Conventibus nequirent esse plures, quam duo Presbyteri, exceptis domibus Matricibus, ut præfertur, in quibus tres permittebantur, ita ut si quis ultra hunc numerum ad Presbyteratum promoveretur, si id eveniret ex propria culpa, tamdiu suspensus remaneret, donec aliquis locus per obitum Presbyteri vacaret; Superiores vero, qui hoc permisissent post expletum Officium voce activa, & passiva privati essent, Presbyteri autem Sacrosanctum Missæ Sacrificium juxta intentionem Prioris localis, & obligationes Communitatis illius domus celebrare, & applicare, quatenus pro celebratione ejusmodi aliquam elemosynam recepissent, illam tradere tenerentur ipsi Priori locali, ubi Missæ celebrarentur, vel cui subesse ille, qui extra Conventum celebrasset sub pœnis adversus Proprietarios inflictis; sique promoti in omnibus observare deberent vitam Regularem, & deferre Coronam ad instar Sacerdotum Ordinis Sancti Joannis Dei, nec valeret vel ad breve tempus aliquam Prælaturam obtinere in Religione, nisi ex dispensatione Apostolica, sed tantum esse possent Discreti Conventuum, Magistri Novitiorum, & Assistentes Provinciæ, ac demum, quod si aliquis Presbyter ægrotus in aliquo Hospitali prædictæ Congregationis Fratrum ante obitum peteret admitti ad illius habitum Regularem, posset dictus Superior Generalis cum suo Diffinitorio dare licentiam alicui ex Prioribus localibus eum admittendi: accedente consensu Communitatis, quamvis in ea domo jam duo, vel in Matrici tres Presbyteri extarent.

§. 2. Cumque postmodum supradictæ Congregationi Cardinalium renunciatum fuisset in Religione præfata non adesse Provinciæ Assistentes, ipsa Congreg. Cardin. die 15. Martii 1731. ad relationem memorati Ludovici Cardinalis rescripserat promotos ad Sacros Ordines non posse habere aliquam Prælaturam in d. Religione nisi ex Apostolica dispensatione, sed tantum esse possent Discretos Conventuum, & Magistros Novitiorum, non vero Provinciæ Assistentes. Et in eadem expositione subjuncto, quod nec præfatum Officium Discretorum Conventuum in prædicta Congregatione Fratrum reperiretur, ut constaret ex prædictis Constitutionibus num. 13. ubi

Sed concessum ut duo esse possint vel tres.

Statutum tamen ut huiusmodi Presbyteri non nisi Conventuum Discreti esse possint; & Magistri Novitiorum.